

Mezey Katalin

A TEREMTÉS VÉGE

Isten a pusztulásra gondolt,
s íme, előtte állt a sátán,
rókavörös taraja lángolt,
és angyalszárny lapult a hátán.
S mint film pereg - alakot váltott,
előbb görög atléta volt,
majd durcás kisbabaként állt ott,
filozófusként szónokolt,
asszonyként pendelyét kínálta,
majd író lett és lódított,
politikus, dicsőség bábja,
s polgár, madzagon rángatott.

Isten a pusztulásra gondolt,
és a sátán látát okádott,
özönvíz volt, dörögve tombolt,
és tűzvész lett, ropogó lángok.
Aztán isten-alakot öltött,
vakított hegesztőfény-fehéren,
majd ganéjból lett újra ördög,
bűze szétterjedt az égen.
De Isten már másfele nézett,
csalódott mosoly ült a száján.
Ami volt, megvolt, legyen. Végzett.
Az űrben labdázott a sátán.

Kiss Dénes

LEHET EMBER

Lehet ember falfehérből
fehér fallá
Lesz az ember
szemekékből égi kékké
Lett az ember mészfehérből
fogfehérré szemfehérré
Lesz az ember
fakult szemmé fakult fallá
Lehet ember halálból is
diadallá!